

OSTRUGAĆ (3) *vb pf*

o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz -ać).

inf ostrugać (1). ◇ [imp 2 sg ostruż.] ◇ part praet act ostrugąwszy (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. ostrużyć.

Usunąć z czegoś zewnętrzną warstwę, skórę, oskrobać ostrym narzędziem; decorticare BartBydg (3) : decorticare, ostrugacz BartBydg 216b.

ostrugać co (1): Ostrugawłzy iábłko skrażay ie wkrew wieprzową SienLek 84.

a. *Usunąć z czegoś zewnętrzną warstwę celem uzyskania pożądanego kształtu (1) : Lecż y lafká głogowa gdy iey przychędoży/ Nadobnie ostrugawłzy kołteczką obłóży/ Ochotnie z nią łtárułzek podrygáiąc chodzi RejZwierc 28v.*

[ostrugać co czym: co będzie nazbyt wkoło/ tho nożem ostruż SienHerb 600a.]

Synonimy: obłupić, oskrobać.

Formacje współrdzenne cf STRUGAĆ.

Cf OSTRUGANY